

Egallisering ikke havde det allermindeste med Fæstevæsenet at bestille, og jeg har hørt den anden sige, at den stod i uopløselig Forbindelse med Fæstevæsenet; hvilken af disse to Meninger deler nu Ministeren? Han har henvist til det, der er sagt i Salen, og der ere de forskjellige Grunde fremkomne. Som jeg allerede har anført, skal jeg stemme for Forslaget under Nr. 4, og den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 2den Valgfreds (Jugstrup), der er bange for den saameget yndede Afslutningsliste, har bedet mig om at erklære, at mine Uttringer ogsaa maa betragtes, som om de ogsaa vare komne fra ham.

Finansministeren: Jeg beder det høitæredede Thing om Undskyldning, fordi jeg har begjæret Ordet, jeg skal ikke opholde det længe, men da det er udtalt, at denne Lovs Behandling skulde give Anledning til megen Røveling og Spænding i Folket, og at Ministeriets Optræden i denne Sag skulde kunne udøve Indflydelse derpaa, saa tør jeg ikke tie stille. Jeg hører til dem, der troe, at der ingen Røveling vil komme ud af denne Sag, fordi denne Sag ingen Røvelinger bør give Anledning til. Om jeg i saa Henseende tager feil eller ikke, det vil, som den sidste ærede Taler meget rigtig bemærkede, Fremtiden vise — den stoler jeg trygt paa, men een Ting tør jeg allerede nu bestemt erklære, og det er, at Ministeriets Fremgangsmaade ingen Indflydelse kan siges at have herpaa. Man bebrejder Ministeriet, at det ikke udtalte sig første Gang, Sagen kom for; men, mine Herrer! man glemme ikke, at denne Sag var til Behandling her første Gang i Thinget, for i den nogen Comiteebetænkning forelaa, og at det er vanskeligt for et Ministerium, naar forskjellige Meninger fremsættes, da øieblikkelig under en Sags Behandling at see, om samtlige dets Medlemmer kunne forene sig om disse Uttringer, og at drøfte, hvilket Resultat man derefter vil komme til. Vi kunde, da Sagen første Gang behandlede, ikke vide, at de Grunde, som da bleve fremhævede, for at opstille en Forffjel mellem Besidderne af complete og ucomplete Godser, ogsaa senere vilde fremkomme. Indenrigsministeren maatte i Følge sin Stilling svare derpaa, og imødegik dem efter sin Overbeviisning i Genhold til Udcastet, som det forelaa, men det kunde

paa ingen Maade binde Regjeringen, og det saameget mindre, som Regjeringen ikke havde haft Leilighed til at tage denne Sag under Overveielse, og, da Ministeriet første Gang havde Leilighed til at udtale sig som Ministerium efter derom anstillet Overveielse, da udtalte vi os strax aabent og bestemt ved Sagens anden Behandling, og vi udtalte ikke alene det samlede Ministeriums Mening bestemt og aabent, men eet af dets Medlemmer udtalte sin særlige Mening i Sagen. Jeg troer ikke, det er muligt for et Ministerium at træde mere aabent og bestemt op. Man har opfordret mig til at anføre de Grunde, hvorpaa Ministeriet støttede sig ved at antage denne Forffjel for at være begrundet; jeg holder ikke af at udspinde en Discussion langt, og jeg indseer ikke, at der er nogen Grund for Ministeriet til at gjentage de Grunde, der allerede ere anførte her i Thinget. Vi holde os til de Grunde, som ere anførte som vedkommende Sagen selv, men vi sætte ikke Sagen selv i Forbindelse med andre Sager, som ikke foreligge her til Discussion. Om denne Sag kan udøve nogen Indflydelse paa Fæstebaandets Afsløning eller ikke, og hvilke Følger der deraf maatte kunne udledes for Fremtiden, det er Noget, hvortil Ministeriet ikke tager Hensyn, fordi denne Sag ikke opfordrer det til at tage Hensyn dertil; vi holde os til Sagen, som den foreligger, og vi holde os til de factiske Grunde, som ere anførte respective for Udvalgets Majoritets og for de andre Forffjel. De Grunde, som ere fremhævede af flere ærede Talere, og ingen andre Grunde, bevagede Ministeriet til at stemme som det stemte under Sagens anden Behandling, og som det skal stemme idag.

Ordføreren: Jeg finder ogsaa Anledning til at udtale, at det forekommer mig at være en urimelig Fordring, at Ministeriet paa en Sags første Trin, naar den behandles i sin Almindelighed, og naar her falde mange Uttringer, som dog ikke have nogen bestemt Charakter, da skulde udtale sig over, hvorvidt det kunde gaae ind paa et saadant Forffjel eller ikke; vel, at mærke, ikke et Forffjel, som foreligger i klare Træk, men et Forffjel, som skal gaae i den eller i den Retning. Det forekommer mig, at først under 2den Behandling, naar